

Calka Riemanna

Uwaga: To cześć wykładu prowadzilem z zeszkolonych notatek; są drobne różnice notacji, w szczególności $S_f(\nu, \xi) = S(f, \nu, \xi)$

Definicja

Przypomnienie: Funkcja $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ jest na $[a, b]$

calkowalna w sensie Riemanna \Leftrightarrow

$\exists I \in \mathbb{R}$ t.j. dla dowolnego podziału ν odcinka $[a, b]$ z punktowaniem ξ (też dowolnym)

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \quad \delta(\nu) < \delta \Rightarrow |S_f(\nu, \xi) - I| < \varepsilon$$

$$S_f(\nu, \xi) = \sum_{i=0}^{n-1} f(\xi_i) (x_{i+1} - x_i)$$

Przykład: Ukowodniłiśmy, że funkcje ciągłe na $[a, b]$ są calk. w sensie Riemanna.

Przykład: Funkcja Dirichleta

$$f(x) = \begin{cases} 1 & x \in \mathbb{Q} \\ 0 & x \notin \mathbb{Q} \end{cases}$$

nie jest calkowalna w sensie Riemanna na $[a, b]$ dla dowolnych $a, b \in \mathbb{R}, a < b$.

(Dlaczego?)

Uwaga: Jeżeli f jest calkowalna na $[a, b]$, to jest na $[a, b]$ ograniczona.

Dowód (NWprost): Założymy, że f jest calkowalna, mamy więc $\forall \varepsilon > 0$ podział ν na tyle drobny ($\delta(\nu) < \delta$), by dla dowolnego punktowania ξ suma calkowa $S_f(\nu, \xi)$ spełniała $I - \varepsilon \leq S_f(\nu, \xi) \leq I + \varepsilon$.

Wiemy jednak, że f jest nieograniczona na $[a, b]$, a więc jest nieograniczona na którymś z prze-

działów $[x_i, x_{i+1}]$. Wybierając zatem odpowiednio $\xi_i \in [x_i, x_{i+1}]$ możemy (nie zmieniając pozostałych składników $S_f(V, \xi)$) uzyskać $f(\xi_i)(x_{i+1} - x_i)$ dowolnie dużym (co do modułu) - sprecyzować z nierównością.

Twierdzenie: f jest całkowalna w sensie Riemanna na $[a, b] \Leftrightarrow$ miara zewnętrzna Jordana zbioru punktów nieciągłości f na $[a, b]$ jest zero.

(uwaga + przypadek) miara zero. $|A|$
 to $\inf \sum_{j=1}^{\infty} |I_j|$, gdzie I_j - odcinki domknięte nierozp. takie, że $A \subset \bigcup_{j=1}^{\infty} I_j$ do punktu
 czyli pokrywamy A odcinkami, sumujemy ich długości i bierzemy infimum takich sum po wszystkich możliwych pokryciach).

Wniosek z dw. charakteryzującego:

suma i iloczyn funkcji całkowalnych w.s.R jest całkowalne w s.R.

Dowód: zbiór punktów nieciągłości $N_{f+g} / N_{f \cdot g}$ sumy i iloczynu ~~z~~ dwóch funkcji zawiera się w sumie zbiorów punktów nieciągłości obu tych funkcji $(N_f \cup N_g)$

$|N_{f+g}| \leq |N_f| + |N_g| = 0 + 0 = 0$
i tak samo $|N_{f \cdot g}|$.

Własności całki Riemanna

1. Liniowość

$$\int_a^b [\alpha f(t) + \beta g(t)] dt = \alpha \int_a^b f(t) dt + \beta \int_a^b g(t) dt$$

oczywiste, bo $S_{\alpha f + \beta g}(v, \xi) = \alpha S_f(v, \xi) + \beta S_g(v, \xi)$.

2. Jeżeli $f(t) \leq g(t)$ dla $t \in [a, b]$,

to $\int_a^b f(t) dt \leq \int_a^b g(t) dt$ (bo analogiczna nierówność zachodzi dla sum całkowalnych).

3. $\int_a^b f(t) dt = \int_a^c f(t) dt + \int_c^b f(t) dt$ dla dowol. $c \in (a, b)$

Dowód: z dw. charakteryzującego f jest całkowalna na $[a, c]$ i na $[c, b]$.

Dla dowolnego $\epsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$ takie, że
 jeżeli μ_1 jest podziałem $[a, c]$, $\delta(\mu_1) < \delta$
 μ_2 ————— " ————— $[c, b]$, $\delta(\mu_2) < \delta$

to dla dowolnych punktowani ξ_1, ξ_2

$$\left| S_f(\mu_1, \xi_1) - \int_a^c f(t) dt \right| < \epsilon/3$$

$$\left| S_f(\mu_2, \xi_2) - \int_c^b f(t) dt \right| < \epsilon/3$$

i dla dowolnego podziału ν odcinka $[a, b]$
 też $\delta(\nu) < \delta$ i punktowania ξ

$$\left| S_f(\nu, \xi) - \int_a^b f(t) dt \right| < \epsilon/3 \quad (*)$$

weźmy $\nu = \mu_1 \cup \mu_2$, $\xi = \xi_1 \cup \xi_2$ ← spełniają
 warunki $\delta(\nu) < \delta$, więc zachodzi (*);

Stąd $S_f(\nu, \xi) = S_f(\mu_1, \xi_1) + S_f(\mu_2, \xi_2)$.

$$\left| \int_a^b f(t) dt - \int_a^c f(t) dt - \int_c^b f(t) dt \right| \leq$$

$$\leq \left| \int_a^b f(t) dt - S_f(\nu, \xi) \right| + \left| S_f(\nu, \xi) - \int_a^c f(t) dt - \int_c^b f(t) dt \right|$$

$$< \frac{\epsilon}{3} + \left| S_f(\mu_1, \xi_1) - \int_a^c f(t) dt \right| +$$

$$+ \left| S_f(\mu_2, \xi_2) - \int_c^b f(t) dt \right| < \frac{\epsilon}{3} + \frac{\epsilon}{3} + \frac{\epsilon}{3} = \epsilon$$

ϵ było dowolne > 0 , więc

$$\int_a^b f(t) dt = \int_a^c f(t) dt + \int_c^b f(t) dt$$

Uwaga: jeżeli $a > b$, to $\int_a^b f(t) dt = - \int_b^a f(t) dt$. (236)

Uwaga: dla dow. $x, y, z \in [a, b]$

$$\int_x^y f(t) dt = \int_x^z f(t) dt + \int_z^y f(t) dt$$

(my na razie wiemy to dla $z \in (x, y)$)

Dowód - ćwiczenie.

Twierdzenia o wartości średniej

Pierwsze całkowite tw. o w.śr.

Niech $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ będzie ciągła
 $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ całk. w s. R. i nieujemna.

Wówczas istnieje $c \in [a, b]$ t.j.

$$\int_a^b f(t)g(t) dt = f(c) \int_a^b g(t) dt \quad (*)$$

Dowód: Niech $m = \inf_{[a, b]} f$ ($= \min_{[a, b]} f$)

$$M = \sup_{[a, b]} f$$

$$\forall t \in [a, b] \quad m \leq f(t) \leq M$$

$$\Downarrow$$
$$m g(t) \leq f(t)g(t) \leq M g(t)$$

$$\Downarrow \int$$
$$m \int_a^b g(t) dt \leq \int_a^b f(t)g(t) dt \leq M \int_a^b g(t) dt$$

Jeżeli $\int_a^b g(t) dt = 0$, to równość zachodzi $\forall c \in [a, b]$

4. Jeżeli f jest całkowalna na $[a, b]$,
 to $|f|$ też i $|\int_a^b f(t) dt| \leq \int_a^b |f(t)| dt$

(znow ta sama nierówność zachodzi
 dla sum całkowanych, np dla

$$S_f(\nu_n, \xi_n) \quad (\text{np } \xi_n = x_n)$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} S_f(\nu_n, \xi_n) = \int_a^b f(t) dt$$

$$|S_f(\nu_n, \xi_n)| \leq S_{|f|}(\nu_n, \xi_n)$$

$$\int_a^b f(t) dt \leq \int_a^b |f(t)| dt$$

całkowalność $|f|$ - z tw. charakteryzującego.

5. f monotoniczna na $[a, b]$,
 to f całkowalna w s. R.

Dowód: zbiór N_f punktów nieciągłości f
 jest przeliczalny; weźmy $\epsilon > 0$ i
 niech $N_f = \{y_i : i \in \mathbb{N}\}$. Niech

$$I_1 = [y_1 - \frac{\epsilon}{4}, y_1 + \frac{\epsilon}{4}], \quad I_2 = [y_2 - \frac{\epsilon}{8}, y_2 + \frac{\epsilon}{8}], \dots,$$

$$I_i = [y_i - \frac{\epsilon}{2^{i+1}}, y_i + \frac{\epsilon}{2^{i+1}}]$$

$$\text{Oczywiście } N_f \subset \bigcup_{i \in \mathbb{N}} I_i, \quad \sum_{i=1}^{\infty} |I_i| = \frac{\epsilon}{2} + \frac{\epsilon}{4} + \dots = \epsilon$$

stąd $|N_f| < \epsilon$, a że ϵ dowolnie > 0 ,

to $|N_f| = 0$.

Wniosek z 2: $\int_a^b f(t) dt \leq \sup_{[a,b]} f (b-a)$
 $\geq \inf_{[a,b]} f \cdot (b-a) \Rightarrow \int_a^b f(t) dt = 0$.

Kryterium całkowalności w s. R.

Niech $\nu = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$ będzie podziałem $[a, b]$

Oscylacja ω_i funkcji f na odcinku $[x_i, x_{i+1}]$

nazywamy $\omega_i = \sup_{[x_i, x_{i+1}]} f - \inf_{[x_i, x_{i+1}]} f$.

ograniczona

Tw. Funkcja f jest całkowalna w s. R. na $[a, b]$

$\Leftrightarrow \forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0$ t.j. dla dowolnego podziału ν jeżeli $\delta(\nu) < \delta$, to

$$\sum_{i=0}^{n-1} \omega_i (x_{i+1} - x_i) < \epsilon.$$

Dowód:

\Rightarrow wiemy, że dla dowolnego podziału ν

spełniającego $\delta(\nu) < \delta$ i dowolnych $\xi_i \in [x_i, x_{i+1}]$

$$\left| \sum_{i=0}^{n-1} f(\xi_i) (x_{i+1} - x_i) - \int_a^b f(t) dt \right| < \frac{\epsilon}{3}$$

oznacmy $M_i = \sup_{[x_i, x_{i+1}]} f$, $m_i = \inf_{[x_i, x_{i+1}]} f$

$$A = \left| \sum_{i=0}^{n-1} m_i (x_{i+1} - x_i) - \int_a^b f(t) dt \right| \leq \frac{\epsilon}{3}$$

$$B = \left| \sum_{i=0}^{n-1} M_i (x_{i+1} - x_i) - \int_a^b f(t) dt \right| \leq \frac{\epsilon}{3}$$

$$\Rightarrow \left| \sum_{i=0}^{n-1} \omega_i (x_{i+1} - x_i) \right| \leq A + B \leq \frac{2}{3} \epsilon < \epsilon.$$

Jeżeli $\int_a^b g(t) dt \neq 0$, to

$$m = \min_{[a,b]} f(x) \leq \frac{\int_a^b f(t)g(t) dt}{\int_a^b g(t) dt} \leq \max_{[a,b]} f = M$$

" $f(x_m)$ " $f(x_M)$

i z własności Darboux istnieje $c \in [a, b]$

$$\text{tj. } f(c) = \frac{\int_a^b f(t)g(t) dt}{\int_a^b g(t) dt}$$

Wniosek: $g \equiv 1$, to $\int_a^b f(t) dt = f(c) \cdot (b-a)$ dla pewnego $c \in [a, b]$.
Zasadnicze tw. R.R. i C. (ogólnienie tw. Barrowa).

Niech $F(x) = \int_a^x f(t) dt$. (f całkowalna na $[a, b]$).

Wówczas

a) F jest lipnowska na $[a, b]$

b) \forall jeżeli f jest ciągła w $\xi \in [a, b]$,
to $F'(\xi) = f(\xi)$.

Dowód: Niech M -ogr. górne f na $[a, b]$

$$a) |F(x) - F(y)| = \left| \int_y^x f(t) dt \right| \leq \int_y^x |f(t)| dt \leq M(x-y).$$

b) Niech f będzie ciągła w $\xi \in [a, b]$.

$$\left| \frac{F(\xi+h) - F(\xi)}{h} - f(\xi) \right| = \left| \frac{1}{h} \int_{\xi}^{\xi+h} (f(t) - f(\xi)) dt \right| \leq \sup_{t: |\xi-t| \leq h} (|f(t) - f(\xi)|)$$

Jeżeli $h \rightarrow 0$, to $\sup_{|t-\xi| \leq h} |f(t) - f(\xi)| \rightarrow 0$.

Drugie twierdzenie o wartości średniej

Niech f będzie monotoniczna na $[a, b]$,
 g - całkowalna w s.R. na tym przedziale.

Istnieje wówczas $\xi \in [a, b]$ takie, że

$$\int_a^b f(t)g(t)dt = f(a) \int_a^{\xi} g(t)dt + f(b) \int_{\xi}^b g(t)dt$$

Dowód

Załóżmy na początku, że f jest nierosnąca i niemalejąca. Wykażemy, że w tym

przypadku istnieje $\xi \in [a, b]$ takie, że

$$\int_a^b f(t)g(t)dt = f(a) \int_a^{\xi} g(t)dt$$

Niech μ_n będzie podziałem $[a, b]$ na n równych odcinków,

$$\mu_n = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$$

$$\begin{aligned} \int_a^b f(t)g(t)dt &= \int_a^b \sum_{i=1}^n \int_{x_{i-1}}^{x_i} f(t)g(t)dt = \sum_{i=1}^n \int_{x_{i-1}}^{x_i} [f(x_{i-1}) + (f(t) - f(x_{i-1}))g(t)]dt \\ &= \underbrace{\sum_{i=1}^n f(x_{i-1}) \int_{x_{i-1}}^{x_i} g(t)dt}_{I_1} + \underbrace{\sum_{i=1}^n \int_{x_{i-1}}^{x_i} (f(t) - f(x_{i-1}))g(t)dt}_{I_2} \end{aligned}$$

Najpierw oszacujemy I_2 : $\left\{ \begin{array}{l} \text{funkcja } g, \text{ jako całkowalna,} \\ \text{jest na } [a, b] \text{ ograniczona przez } L. \end{array} \right.$

$$|I_2| \leq \sum_{i=1}^n \int_{x_{i-1}}^{x_i} |f(t) - f(x_{i-1})| |g(t)| dt \leq L \cdot \sum_{i=1}^n \underbrace{(f(x_i) - f(x_{i-1}))}_{\omega_i} (x_i - x_{i-1})$$

$$= L \cdot \sum_{i=1}^n \omega_i (x_i - x_{i-1})$$

bo f nierosnąca

z kryterium całkowalności funkcji f (a f jest, ~~(2.4.1)~~
 jako monotoniczna, całkowalna w s.R.) wiemy,
 że gdy μ_n jest dost. drobny (a więc n dost. duże),

to $\sum \omega_i (x_i - x_{i-1}) < \frac{\varepsilon}{2L}$, zatem $|I_2| < \frac{\varepsilon}{2}$ (dla $n > n_0$)

Teraz I_1 . Oznaczmy $G(x) = \int_a^x g(t) dt$.

Funkcja G jest ciągła na $[a, b]$;

niech $m = \min_{[a, b]} G$, $M = \max_{[a, b]} G$.

przebieg - Abela!

$$\begin{aligned} I_1 &= \sum_{i=1}^n f(x_{i-1}) [G(x_i) - G(x_{i-1})] = \\ &= f(x_0) [G(x_1) - G(x_0)] + f(x_1) [G(x_2) - G(x_1)] + \dots \\ &\quad + f(x_{n-1}) [G(x_n) - G(x_{n-1})] = \\ &= \sum_{i=1}^{n-1} G(x_i) \underbrace{[f(x_{i-1}) - f(x_i)]}_{\geq 0} + \underbrace{f(x_{n-1}) G(x_n)}_{= f(x_{n-1}) G(b)} \\ &\quad \text{bo } f \text{ nirosująca} \end{aligned}$$

$$m [f(x_{i-1}) - f(x_i)] \leq G(x_i) [f(x_{i-1}) - f(x_i)] \leq M [f(x_{i-1}) - f(x_i)]$$

$$m f(x_{n-1}) \leq G(b) f(x_{n-1}) \leq M f(x_{n-1}) \quad \text{bo } f(x_{n-1}) \geq 0$$

dodając otrzymanemu

$$\begin{aligned} m \left[\sum_{i=1}^{n-1} (f(x_{i-1}) - f(x_i)) + f(x_{n-1}) \right] &\leq I_1 \leq M \left[\sum_{i=1}^{n-1} (f(x_{i-1}) - f(x_i)) + f(x_{n-1}) \right] \\ \parallel &\quad \parallel \\ m f(a) &\quad M f(a) \end{aligned}$$

Ostatecznie dla każdego $\varepsilon > 0$

(248)

$$m f(a) + \frac{\varepsilon}{2} \leq \int_a^b f(t)g(t)dt = I_1 + I_2 \leq M f(a) + \frac{\varepsilon}{2}$$

Przechodząc z ε do 0 otrzymujemy

$$m f(a) \leq \int_a^b f(t)g(t)dt \leq M f(a)$$

z własności Darboux dla funkcji G istnieje zatem $\xi \in [a, b]$ takie, że

$$\begin{aligned} \int_a^b f(t)g(t)dt &= f(a) G(\xi) \\ &= f(a) \int_a^{\xi} g(t)dt. \end{aligned}$$

Załóżmy teraz, że f jest nierosnąca, ale niekoniecznie nieujemna. Wtedy

$\tilde{f}(t) = f(t) - f(b)$ jest nierosnąca i nieujemna, zatem istnieje $\xi \in [a, b]$ tż.

$$\int_a^b \tilde{f}(t)g(t)dt = \tilde{f}(a) \int_a^{\xi} g(t)dt = [f(a) - f(b)] \int_a^{\xi} g(t)dt$$

$$\int_a^b [f(t) - f(b)]g(t)dt$$

skąd

$$\begin{aligned} \int_a^b f(t)g(t)dt &= f(a) \int_a^{\xi} g(t)dt + f(b) \left[\int_a^b g(t)dt - \int_a^{\xi} g(t)dt \right] = \\ &= f(a) \int_a^{\xi} g(t)dt + f(b) \int_{\xi}^b g(t)dt. \end{aligned}$$

Porostaje nam przypadek f niemalejącej.

Niech $f = -f$, wtedy f niemalejąca, zatem istnieje $\xi \in [a, b]$ tż.

$$\int_a^b f(t)g(t)dt = f(a) \int_a^b g(t)dt + f(b) \int_a^b g(t)dt$$
$$- \int_a^b f(t)g(t)dt = f(a) \int_a^b g(t)dt - f(b) \int_a^b g(t)dt$$

□